

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: U-III-2455/2021

U-III-2560/2021

Zagreb, 5. travnja 2022.

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Trećem vijeću za rješavanje pretpostavki za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sudac Mario Jelušić, predsjednik Vijeća, te suci Andrej Abramović i Snježana Bagić, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnim tužbama pokrenulo trgovačko društvo APUS d.o.o. sa sjedištem u Osijeku, koje zastupa Branimir Fingler, odvjetnik u Osijeku, na sjednici održanoj 5. travnja 2022. jednoglasno je donio

RJEŠENJE

Ustavne tužbe se odbacuju.

Obrazloženje

1. Ustavne tužbe podnesene su u povodu presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: Usž-4538/20-2 od 28. siječnja 2021. (U-III-2455/2021) i presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: Usž-4476/20-2 od 20. siječnja 2021. (U-III-2560/2021).

2. U ustavnim tužbama navodi se da su osporenim pojedinačnim aktima podnositelju povrijeđena ustavna prava iz članaka 29. stavka 1. i 48. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.).

3. Za potrebe ustavnosudskog postupka pribavljeni su spisi Upravnog suda u Osijeku broj: Usl-1/20 i broj: Usl-906/19.

Ne postoje pretpostavke za odlučivanje o biti stvari.

4. Člankom 71. stavcima 1. i 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 99/99., 29/02. i 49/02. - pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) propisano je:

"Članak 71.

(1) Vijeće, odnosno sjednica Ustavnog suda ispituje samo one povrede ustavnih prava koje su istaknute u ustavnoj tužbi.

(2) Ustavna tužba neće se uzeti u razmatranje u slučaju kad se ne radi o povredi ustavnog prava.

(...)"

Člankom 32. Ustavnog zakona propisano je:

"Članak 32.

Ustavni sud će rješenjem odbaciti ... ustavnu tužbu ... kad ne postoje pretpostavke za odlučivanje o biti stvari."

Pod "odlučivanjem o biti stvari", u smislu članka 32. Ustavnog zakona, razumijeva se odlučivanje o ustavnopravnoj biti stvari.

5. Sukladno Ustavu i Ustavnom zakonu, Ustavni sud nije tijelo sudbene vlasti, ne provodi sudski postupak i ne odlučuje meritorno o sudskim stvarima. Ustavni sud posebno je tijelo utemeljeno Ustavom radi zaštite pojedinačnih ljudskih prava i temeljnih sloboda (ustavnih prava) u postupku pokrenutom ustavnom tužbom.

6. Ustavna tužba nije redovni ili izvanredni pravni lijek u sustavu domaćih pravnih lijekova. Ona je posebno ustavnopravno sredstvo zaštite ustavnih prava u pojedinačnim slučajevima. Stoga nije dostatno pozvati se u ustavnoj tužbi na povrede koje su rezultat navodnih nezakonitosti što ih je počinilo nadležno tijelo ili sud u sudskom postupku. Protiv takvih nezakonitosti pravnu zaštitu pružaju redovni i specijalizirani sudovi u postupcima ustrojenim u više stupnjeva sudske zaštite. One, iznimno, mogu biti i predmet ispitivanja pred Ustavnim sudom, ali samo ako i u mjeri u kojoj mogu povrijediti ljudska prava i temeljne slobode zaštićene Ustavom.

U ustavnoj tužbi, također, nije dostatno ponoviti razloge koji su već istaknuti u žalbenim ili revizijskim postupcima pred sudom niti je dostatno samo navesti ustavna prava koja se smatraju povrijeđenima. Ustavna tužba mora sadržavati konkretne i obrazložene razloge eventualne povrede određenog ustavnog prava.

7. U postupcima koji su prethodili ustavnosudskom podnositelju kao tužitelju i poreznom obvezniku utvrđeni su manje obračunati porezi na dobit te mu je naložena uplata utvrđenih iznosa na račun državnog proračuna, uz obvezu provođenja odgovarajućih knjiženja u poslovnim knjigama.

Podnositelj smatra da mu je osporenim presudama povrijeđeno pravo na pravično suđenje i pravo vlasništva.

S obzirom na to da su ustavne tužbe u povodu osporenih presuda činjenično i pravno povezane, Ustavni sud ih je odlučio spojiti.

Ustavni sud ističe da je sadržaj ustavnog prava zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava ograničen na postupovna jamstva pravičnog suđenja. Dakle, pravo na pravično suđenje jamči postupovnu, a ne materijalnu pravičnost. U odnosu na prigovor pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te ocjene dokaza, Ustavni sud ponavlja da nije njegova zadaća utvrđivati činjenice i tumačiti pravo u konkretnim sudskim predmetima, već je to prvenstveno zadaća redovnih sudova. Kad ne bi bilo tako Ustavni sud djelovao bi kao sud trećeg ili četvrtog stupnja i ne bi poštivao ustavna ograničenja koja su nametnuta njegovu djelovanju. Zadaća Ustavnog suda nije ocjenjivati pitanja kao što su ocjena dokaza i težina koju redovni sudovi pridaju određenim dokazima (usporedi s predmetom Europskog suda za

ljudska prava (u daljnjem tekstu: ESLJP) *Zubac protiv Hrvatske* [Vv], br. 40160/12, § 79., presuda od 5. travnja 2018.).

Da bi se utvrđenje činjenica i ocjena dokaza od sudova moglo smatrati proizvoljnim na način da utječe na pravičnost konkretnog postupka, pogrešni zaključci tih sudova o odlučnim činjenicama trebali bi biti toliko očigledni da se mogu okarakterizirati kao nedvojbeni pogreška, drugim riječima, takva pogreška koju nijedan razuman sud ne bi ikada mogao učiniti (usporedi s predmetima ESLJP-a *Khamidov protiv Rusije*, br. 72118/01, § 170., presuda od 15. studenoga 2007.; i *Bochan protiv Ukrajine* (br. 2) [Vv], br. 22251/08, § 62., presuda od 5. veljače 2015.).

Ustavni sud primjećuje da je prvostupanjski sud dao dostatno obrazloženje za sva svoja činjenična utvrđenja i ocjenu dokaza te o tome zašto su dokazi koji opravdavaju donošenje obje prvostupanjske presude dostatni i prihvatljivi. Obrazloženje suda ni po čemu se ne može smatrati arbitrarnim na način da bi to moglo dovesti do povrede prava podnositelja na pravično suđenje.

Isto tako, drugostupanjski sud je adresirao sve odlučne žalbene navode podnositelja koje podnositelj sada ponavlja i u ustavnoj tužbi te je u pogledu utvrđenja činjenica i ocjene dokaza prihvatio zaključke prvostupanjskog suda, uz obrazloženje koje je dostatno i ustavnopravno prihvatljivo.

S time u vezi, a glede prigovora podnositelja, Ustavni sud primjećuje da iz osporenih presuda jasno proizlazi da podnositelj nije koristio porezne olakšice za postizanje cilja koji je njima postavljen (razvoj i unaprjeđenje društva), imajući pritom na umu da je pravo i dužnost poreznih tijela i sudova spriječiti radnje za koje je ocijenjeno da imaju za cilj izbjegavanje plaćanje poreza.

Slijedom navedenog, očito su neosnovani navodi podnositelja da sudovi nisu dali dostatno obrazloženje u pogledu bilo kojeg činjeničnog pitanja, dok nezadovoljstvo podnositelja jer svojim argumentima iznesenim u žalbama drugostupanjskom sudu nije uspio dovesti u pitanje zaključke prvostupanjskog suda, nije samo po sebi relevantno za ocjenu o povredi njegovog prava na pravično suđenje te s time u vezi prava na obrazloženu sudsku odluku.

Ustavni sud također ocjenjuje da se pravno shvaćanje sudova zasniva na ustavnopravno prihvatljivom tumačenju i primjeni mjerodavnog prava te nema nikakvih naznaka da bi u tom smislu osporene presude bile arbitrarne ili očito nepravilne.

Sagledavajući okolnosti konkretnog slučaja kao jedinstvenu cjelinu, Ustavni sud utvrđuje da su postupci koji su prethodili ustavnosudskom postupku vođeni na način koji je podnositelju osigurao pravično suđenje.

U odnosu na prigovor povrede prava vlasništva, Ustavni sud primjećuje da je to miješanje u pravo vlasništva podnositelja bilo zakonito, u skladu s člankom 6. stavcima 5. i 7. Zakona o porezu na dobit ("Narodne novine" broj 177/04., 90/05., 57/06., 146/08., 80/10., 22/12. i 148/13.), da je to miješanje težilo legitimnom cilju - gospodarskom interesu države da prikupi sredstva za financiranje javnih izdataka te da se nikakvom drugom blažom mjerom taj legitimni cilj nije mogao postići. Slijedom

navedenog, Ustavni sud ocjenjuje prigovor povrede prava vlasništva očito neosnovanim.

Nakon analize ustavne tužbe i uvida u cjelokupnu dokumentaciju, Ustavni sud ocjenjuje da su istaknuti prigovori očito neosnovani te da konkretni slučajevi ne otvaraju pitanje ostvarenja ustavnih prava podnositelja. Ustavni sud stoga utvrđuje da ne postoji ustavnopravna bit stvari o kojoj bi Ustavni sud odlučivao.

8. Slijedom navedenog, na temelju članka 32. Ustavnog zakona riješeno je kao u izreci.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
dr. sc. Mario Jelušić, v. r.

Rješenja dostaviti:

1. Odvjetnik Branimir Fingler,
Šetalište Petra Preradovića 3, 31000 Osijek
- za podnositelja trgovačko društvo APUS d.o.o
- uz povrate originala
2. Upravni sud u Osijeku,
Trg Ante Starčevića 7/II, 31000 Osijek
- uz povrate spisa broj: Usl-1/20 i broj: Usl-906/19
3. Centar za evidenciju i dokumentaciju Suda
4. Spis

Suglasnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava
Pomoćnica glavnog tajnika Ustavnog suda
za ustavnosudsko poslovanje

Vladimira Vodanović

